

ΤΡΙΣ

TAXEIA

Alle Gymnasiasten betrekken hun

studieboeken en
schoolbenodigdheden

natuurlijk

bij

ZWIERS

Technische- en Schoolboekhandel

Spijkerlaan 32 - Arnhem

Tel. 22060

Alle bestellingen

worden vlot door ons behandeld!

IPIΣ TACHEIA

november 1959.

SCHOOLBLAD VAN HET STEDELIJK GYMNASIUM VAN ARNHEM
Uitgegeven door de Arnhemse Gymnasiasten Bond

Redaktie:

Michiel ter Horst
Hans Gruys
Roelien Schuringa
Merel Rhörman

Redactie-adres:

Statenlaan 8
Arnhem

=====

REDAKTIEKRABELS.

Hoe zwaarder de Redaktieleden gebukt gaan onder hun taak, hoe meer bewondering ze krijgen voor het AGB-bestuur.

De bestuursleden leggen een uitzonderlijke energie aan de dag en organiseren van alles duizend en een dingen en nog wat. Bovendien horen wij van alle kanten dat deze avonden etc. die zij organiseren zonder uitzondering geslaagd zijn. Er gaan geruchten dat er al weer wordt gewerkt aan het toneelstuk van de Grote Avond en wij vernemen uit doorgaans wel ingelichte bronnen dat de regie ervan in zeer bekwame handen is. Wij durven dan ook nu al te voorspellen dat deze avond geslaagd zal zijn. Houdt de avond dus vrij zodra de datum bekend wordt.

Verder spreken wij de volgende wens uit:
Oh lieve Sint Nikolaas, och kom toch bij mij, en rijd to-och o-ons schooltje niet stilletjes voor bij.

JAC.van HATTUM.

Op maandag 9 november bezocht Jac.van Hattum onze school om ons iets uit eigen werk voor te lezen, stukjes, die, te oordelen naar het aanhoudende lachen van de eerste vijf rijen en van een enkele bijzonder scherp horende persoon wat meer achter in de zaal, nogal grappig waren.

Later heeft zo iemand dit voor mij bevestigd, en erbij verteld dat ze o.a. over aan een zelfmoordenaar geleende boeken en in lijkenkistjes gevierde feesten "en zo" gingen. Als u nog iets van van Hattum wilt weten, kunt u in uw Historische Schets vinden dat hij 1900 AD geboren is, en als u iets van hem wilt lezen kunt u alvast beginnen met de jongste boekenweekuitgave ("De muze en het heelal en uw "Bloemlezing uit de Ned. lett." te raadplegen blz. 470 12e druk).

-.-.-.-.-.-

JUNIORMIDDAG.

Op 27 oktober verzamelden zich in de aula om 2 uur vele juniorees, voor het grootste gedeelte 1e en 2e klassers, hoewel het aantal 3e klassers bijzonder groot was.

De praeses opende de middag en stelde de bestuursleden, die allen vriendelijk bogen, aan de jeugdige massa voor. In het programma dat volgde, was de elektrische installatie van veel nut, alleen niet bij het instuderen van het "Vivat", wat ondanks de gebruikelijke moeilijkheden toch vlot ging, omdat het daardoor zo duidelijk werd dat het bestuur niet altijd even zuiver zong! Jon Verduyn begeleidde voortreffelijk aan de piano. De hyaten in het programma werden opgevuld met grammofoonmuziek. (Zeer noodzakelijk). Een vertoning van jeugdfoto's van leraren - de rector in een matrozenpakje e.d. - in het lokaal van de Heer Labruyère, had veel succes.

In de pauze werd aan de roerige menigte limonade en speculaas uitgedeeld. Terwijl iedereen sabbelde en knabbelde, vertelde Hans Caderius van Veen enige (nette) mopjes. Hij voerde ook zijn pantomime "De tandarts" op, die zoveel succes had op de Senioravond. Deze 4e klasser vulde het programma op verzoek van het bestuur aan, omdat plotseling enkele juniorees meenden dat het programmaonderdeel, dat zij zouden verzorgen, maar moest vervallen. Dat mag niet meer voorkomen! Veel succes had ook het programmapunt onder de veelzeggende titel: "Quiz".

Het toneel werd herschapen in een klein huwelijksbureau. De vier kandidaten werden geducht aan de tand gevoeld. Er kwamen vele openhartige antwoorden, vooral op de vraag: ". en waarom?".

Jan Pieter de Bie, zong met veel overtuiging enige popul aire liedjes. Voor deze jongen is een grote toekomst als chansonnier weggelegd! Hij oefent alleen in bed, dan krijgt hij inspiratie.

De andere bijdragen verliepen soms giechelend, soms zacht en soms vlug gesproken, maar brachten toch veel hilariteit onder de jeugdige toeschouwers teweeg.

De stoelendans verliep enigszins ongeordend. Dit had als oorzaak het grote aantal deelnemers en tot gevolg enkele onregelmatigheden. Het verdient misschien aanbeveling het traditionele stoelendans-festijn in het vervolg van het programma te schrappen.

Een compliment voor de, in vergelijking met andere jaren, "rustige" derde klas.

Uit reacties bleek dat deze juniomiddag uitstekend geslaagd was.

M.H.Assessor.

-.-.-.-.-

=====

HYMAN STENFERT KROESE & v.d. ZANDE N.V.

A l l e b o e k e n,
Grote Oord 15 (Jansstraat),
Arnhem, tel. 24938.

=====

HOE RAAK IK EEN LIJK KWIJT.

Gisteravond belde mijn vriend mij op.

"Kun je even bij me komen?" vroeg hij, "ik heb iets met je te bespreken".

"Kun je het niet door de telefoon doen?" vroeg ik, "ik spreek je nu toevallig toch".

"Nee" zei hij, "liever niet, het is een nogal vervelende kwestie, zie je, en ik had je liever persoonlijk gesproken".

Goed, ik ging, en bij het huis van mijn vriend gekomen, merkte ik, dat hij al in de deur stond te wachten.

"Kom gauw", zei hij, "nee, laat het licht maar uit, zo ja".

En tot mijn grote verbazing voerde hij me in het stikdonker door het huis een kamer binnen, waar hij na de gordij-

nen gesloten te hebben een kaars aanstak en mij een stoel wees.

"Nu moet je even stil zijn en me niet in de rede vallen", zei hij, "je moet namelijk weten, dat ik je hier heb laten komen, omdat ik daar - hij wees op een kast - een lijk heb". "Pardon?" zei ik "een wát?".

"Een lijk", legde hij uit, geduldig, want hij had zeker wel enige verbazing van mij verwacht "een lijk, een doosje, zogezeid".

"Een lijk", stamelde ik, "maar hoe kom je eraan?".

"Ach", zei hij, zijn schouders ophalend, "daar praat ik maar liever niet over zie je, want 't is nogal compromitterend hoe ik eraan gekomen ben. Maar wat ik je vragen wou: hoe kom ik eraf? Want het kan toch ook niet eeuwig in die kast blijven zitten".

"Maar hoe kom je er dan aan?"

"Toe laten we daarnou niet over praten", zei m'n vriend korzelig, "de kwestie is wat doen we er mee? Ik wil het kwijt, en ik dacht misschien weet jij er wel wat op om het kwijt te raken. Je kunt zoiets nu eenmaal moeilijk bij de voddenboer of de bank van lening van de handdoen".

"Breng het bij de opvolgers van Nicolaas Tulp en z'n lijken-snijders", stelde ik voor.

"Nee" zei hij, "kan niet, krijg ik last mee. Gaan natuurlijk navragen".

"Nou" zei ik, "wat wordt er gewoonlijk zoal met een ongewenst lijk gedaan? Aan stukjes gesneden en ingezouten, of in de beerput gestopt, of in een scheikundig spul opgelost of zo, of"

"Nee!" schreeuwde mijn vriend, "daar kunnen m'n maag en m'n zenuwengestel niet tegen, en ik zelf trouwens ook niet. Nee! En nu kun je nog wel alles opsommen waar ik zelf ook al aangedacht heb: een sloot, de stadsvuilnisbelt en noem maar op, maar daar zijn allemaal bezwaren aan verbonden. Veel te doorzichtig en zo. Nee, de vraag is: waar verberg je zo onopvallend mogelijk een lijk? Waar zou niemand nu een lijk verwachten of er naar uitkijken?"

"Ja", zei ik "wat is de meest.....maar wacht! Natuurlijk! We moeten geen plaats hebben waar niemand er ooit een zou verwachten, maar juist het tegenovergestelde. De vraag is niet: waar zou niemand ooit een lijk verwachten? Want wordt het op zo'n plaats gevonden - en dat gebeurt,

leert de detectivelitteratuur ons - dan wekt het juist argwaan, maar de vraag luidt: waar gevonden (en dus waar verstopt) veroorzaakt het de minste verwondering en boze vermoedens? Wel, er is zo'n plaats, hier vlak bij zelfs: het Kerkhof! Want wie wordt nu, als hij daar een lijk aantreft, argwanend en wie belt, zelfs als hij er een heleboel vindt, nog wel stuk voor stuk met marmernummers aangegeven, de politie op in de mening sporen van een massamoord te vinden?

Geen mens! Naar een kerkhof dus!

"Ja maar", protesteerde mijn vriend, "hoe doen we dat?"

"Als we een begrafenisondernemer waarschuwen komt die natuurlijk prompt met formulieren aandraven, en dan zit ik".

"Nee" zei ik ongeduldig "je doet het natuurlijk zelf. Je neemt het mee als het donker is, ziet ongemerkt binnen te komen, graaft een graf, met wat geluk vind je er wel één, gegraven en al - daar stop je het in, je gooit het dicht, legt er wat kransen van andere graven bij, zoekt uit het rommelhokje een stuk marmer, legt dat erover, en je bent klaar. Maar kom, ik zal je niet langer van je bezigheden afhouden. Goejenavond".

Min of meer verbijsterd bracht hij me door het donker naar de deur, en peinzend liep ik terug. Want als hij wil, dat we goeje vrienden blijven, zal hij me toch eerst moeten vertellen hoe hij aan dat lijk is gekomen, anders ben ik niet meer zeker van m'n leven. Hij gaf tenslotte zelf toe, dat de manier waarop hij het gekregen had "nogal compromitterend" was.

H. Gruys.

-.-.-.-.-.-.-.-

DECLAMATIE- EN IMPROVISATIEAVOND.

Op woensdagavond 11 november is weer de jaarlijkse declamatie- en improvisatieavond gehouden. Om 't maar meteen te zeggen: deze avond was een succes! Dit lag niet alleen aan hetgeen het publiek te horen kreeg, maar ook aan de uitstekende organisatie van het geheel door het bestuur. Ik zou slechts één aanmerking willen maken. Door de onverwacht grote opkomst was het niet mogelijk om iedereen een plaats te geven in de zaal. Er werden daarom maar stoelen bijgezet in de gang. Ik vind dit een slechte oplossing. Zou het geen aanbeveling verdienen om dergelijke avonden

te doen plaatsvinden in de aula van het Thorbecke Lyceum, die een capaciteit heeft van ongeveer 500 man.

Zelfs al zouden alle 310 leerlingen dan met hun ouders komen en alle leraren met hun dames, zelfs dan zouden wij nog gemakkelijk erin kunnen, wat niet gezegd kan worden van onze eigen aula.

Ik hoor sommigen van U al zeggen: Ja, maar wij willen geen leentjebuur spelen bij die school.

Laten diegenen, zich gerust stellen. Deze zaal is een gemeentezaal en 't gebruik ervan moet bij de gemeente worden aangevraagd, óók door 't Thorbecke Lyceum. Verder alle hulde voor het bestuur.

En nu de declamatoren improvisatores. Wel, er moet gezegd worden dat 't gemiddelde aanmerkelijk hoger lag dan vorig jaar.

Het zou teveel worden om alle namen op te noemen maar de namen van de winnaars willen wij u toch niet onthouden.

Hier komen ze dan.

Improvisatie

Junior I Frits Brandts
II Jan P. de Bie
Senior I Jack Jansen
II Allard Jaarsma

Declamatie

Junior I Liesbeth Hillen
II Robert de Vries
Senior I Marijke Frijlink
II Jan Baggerman

Bij de improvisaties was soms duidelijk merkbaar, dat bij de keuze der onderwerpen, door 't bestuur, rekening was gehouden met de interessen van de improvisator. Hier is natuurlijk niet veel tegenin te brengen, maar hierdoor wordt mijn vergelijking met vorig jaar minder juist. Pijnlijke stiltes en "geleuter" werden hierdoor echter voorkomen en dit was zeer zeker bevorderlijk voor de sfeer van de avond.

Bij de voordrachten der juniores staken Liesbeth Hillen en Robert de Vries een stuk uit boven de anderen, en kregen daarom een welverdiende eerste en tweede prijs.

De keuze van hun gedicht werkte hieraan stellig mee.

Bij de senioren waren vooral Marijke Frijlink en Jan Baggerman heel fijn en heel gevoelig. Marijke Frijlink leverde wel de best verzorgde en "knapste" prestatie van de avond en kreeg daarom de "Pallas" evenals vorig jaar. Wij hopen dat zij ook volgend jaar weer kan meedingen, zodat zij een kans maakt op het definitieve bezit van deze wisselprijs.

Wij gunnen dit haar van harte.
Michiel ter Horst leverde een opmerkelijke prestatie door "Der Taucher" van Friedrich Schiller voor te dragen, maar werd erg gehinderd door een lawaaiig publiek.
Terwijl de jury beraadslaagde voerde de derde klas een bloederig schimmelspel op en trachtte zoal een tragikomedie van Uw redakteur H. Gruys voor 't voetlicht te brengen, die door een gebrek aan stemvolume van de spelers niet geheel tot zijn recht kwam.
Hierna werden de prijzen uitgedeeld vergezeld van een complimentje van Juffrouw Vrijdag. De praeses sloot de avond met 't Vivat.

-.---.---.--.

P. S.

Naar aanleiding van de openingspeech van de Praese wil ik iets zeggen over rethoriek.
Hij sprak enkele woordjes over welsprekendheid en spreken in het openbaar.
Deze punten zijn voor nederlanders altijd enigszins pijnlijk om aan te roeren.
Hebben wij immers niet al vanaf de 1e klas aan moeten horen dat de Nederlanders slechte sprekers zijn.
Schuldbewust hebben wij steeds maar braaf ja geknikt.
Waarom zijn wij schuldbewust? Wij moeten boos zijn.
Wij moeten dan boos antwoorden: "Daar kunnen wij niets aan doen".
Wij hebben nooit geleerd om goed te spreken. En dan hebben we groot gelijk!
Waarom krijgen wij geen lessen in rethoriek?
In Frankrijk worden op alle goede middelbare scholen lessen in rethoriek gegeven, en met grote belangstelling gevolgd.
En de resultaten zijn bekend.

Is de Franse welsprekendheid en spitsheid van het betoog niet welhaast spreekwoordelijk? Is het niet in de geest van onze klassieke opvoeding om makkelijk en vlot in het openbaar te spreken, als een Cicero!!! Ik geloof niet dat er veel mensen zijn die dit niet wensen.
Het grote bezwaar is echter, dat er geen leraren zijn om les te geven in dit vak.

Hier aan moet dus een oplossing gevonden worden.
U denkt misschien dat ik de lessen van juffrouw Ypes en mem. Bonger vergeet, waarin wij bepaalde onderwerpen moeten behandelen en boek- en schrijversbesprekingen moeten houden.

Ik beschouw dit echter als iets anders, dit is n.l. volkomen voorbereid en vaak nog half opgeschreven en beoogt een ieder doel en wel het geziende improvisaties van de hierbovengenoemde AGBaVond niet erg veel. Neemt u mij mijn lange P.S. niet kwalijk maar denk er eens over.

Ik ontvang graag enige reactie hierop in de volgende Iris.

E.C. Va.

-.-.-.-.-.-

=====

HUIS VOOR HANDENARBEID

Velperbuitensingel 17

Arnhem

Het aangewezen adres voor ALLE HOBBIES

=====

DE GESCHIEDENIS VAN DE STALLANTAARNS.

De familie Jansen zat in zak en as. Tante Marie, hun oude suikertante, moest een verjaarscadeau hebben en ze konden met de beste wil van de wereld maar niets bedenken. Het moest iets heel bijzonders zijn, dat tevens nuttig was en het mocht niet al te duur zijn. Na lang peinzzen hadden ze het dan eindelijk gevonden - een stallantaarn: origineel, praktisch en - naar ze hoopten - niet al te duur.

De volgende dag ging vader Jansen al direct op zoek naar een stallantaarn. Al gauw zag hij bij een antiquair een paar lantaarns hangen, maar deze vond hij te duur: 150 gulden per stuk. Hij wilde er twee hebben en niet meer dan 150 gulden ervoor uitgeven.

Dus belde hij een kennis op die waarschijnlijk wel een paar stallantaarns op de kop zou kunnen tikken. En jawel, enige dagen later belde de kennis hem op.

"Ik heb ze", "zo, zo en hoeveel kosten ze?". Precies wat je gezegd hebt, f 150.- per stuk. "Man, je hebt me verkeerd begrepen. Ik had gezegd twee voor 150 gulden". Het was natuurlijk een heel akelig misverstand, maar de lantaarns waren nu eenmaal gekocht en Jansen liet het maar, zoals het was.

Ja, hij besloot zelfs, toen hij de stallantaarns zag, er nog twee bij te kopen voor eigen gebruik. En omdat hij ondervond dat stallantaarns buitengewoon moeilijk te krijgen waren, ging hij naar de antiquair en kocht daar de hele voorraad stallantaarns: 3 stuks à 150 gulden, op.

Enige dagen later reisde men naar Amsterdam om de nieuwe aanwinst aan de diverse familieleden te laten zien, en de distributie ervan te doen plaatsvinden.

Tijdens het hevige debat, over stallantaarns in het algemeen en deze prachtexemplaren in het bijzonder, besloot Piet Jansen, de oudste zoon, een wandelingetje door de fraaie stad te gaan maken.

Op zijn weg kwam hij langs een antiquair, die kennelijk vooral in stallantaarns deed. Er hingen ettelijke exemplaren in de etalage.

Omdat Piet voorzag, dat alle familieleden wel een lantaarn wilde hebben, stapte hij naar binnen en informeerde naar de prijs. "Twee voor 125 gulden, meneer", was het antwoord. Hé, dacht Piet, wat zullen we nu hebben? "Pracht stukken hè meneer", sprak de antiquair, "en u kunt er zoveel krijgen als u hebben wilt. D'r is een fabriek in Haarlem en die maakt ze. Net echt!".

Lezers, indien u een stallantaarn wilt hebben, zegt ons dat dan even. De Jansens vinden ze bij nader inzien toch niet zo bijzonder en verkopen ze tegen elk aannemelijk bod.

.....

RAEDTGEVINGHEN AEN DEBUTEERENDE V.H.M.O.- OUDERS.

1. Weckt uwen zoon des ochtends nyet, hyself dient sorgh te draeghen voir syne tydighe nenwesendtheyt; dit queeckt selfstandighheyt.
2. Vraeght by syn thuyscomst nimmer, wat hy dien dagh heeft gheleerd: dit soude hem onghedurigh maecken.
3. Evenmin behoort ghe insaeghe te versoocken van het

- boecxken, daerin hy syne taecken bhoirt aen te teecken:
 - by uw soon is dit onghetwifelt steeds in orde.
4. Naer behaelde cyfers dient noyt ghevraeght te worden: ghe soudt uw kind in de verleydinghe brenghen, onjuyste opgaeven te verstrecken, immers hy wil u niet crencken.
 5. Ghelooft volstrecktelyk alles, wat hy u mededeelt over de saecken, die op de schole gheschiedt syn, al moghene u misschien wonderlyck toeschynen.
 6. Beclaeght uw soon sich over het huyswerck oft over eenen docent, valt hem dan terstond by, anders soude hy het ghevoel cryghen, alleen te staen.
 7. Voirsiet hem ghereghet van cleyne ssogheheeten beeltromans, opdat hy nyet ledigh en sy, wanneer hy in eene lesse met syne arbeydt ghereedt is.
 8. Seght noyt, dat ghe den rector of te directeur naar het ghedragh van uwen soon sult vraeghen: dit soude als wanstrouwen opgevat kunnen worden.
 9. Besoeckt noyt soogheheeten ouderavonden of docentenspraeckueren: de seer uyteenlopende uytspreecken omtrent uwen soon souden u cunnen verwerren en de vaste lyn uwer educatio versteuren.
 10. Verhaelt uwen soon uytvoerighlyck alle streecken, die ghy u herinnert eertydts uytghehaelt te hebben: hy heeft dan te allen tyde eene ruyme keuze.
 11. Deelt hy u mede een nyeuw boeck noodigh te hebben, vraeght hem dan naer den prys en stelt hem het geldt ter handt; hy sal het boeck dan onmiddellyck haelen en het contant betaelen.
 12. Becnort uwen soon nimmer, wanneer hy nyet vóór seven uyren p.m. thuysghecomen is: de schole eyscht veel, de afstandt is groot en het is druck op de wegh.
 13. Brenght hem steeds syn broodtpacxken achternae, wanneer hy dit des morghens vergheet mede te nemen, doirdat hy syne lessen tydens het ontbyt noch eens terdeghe overleest.
 14. Laet uw soon behalven van alle schoolclubs oock lidt worden van enckele locaelen of buurtsportverenighen. Het teghenwicht teghen de swaere gheestelycke inspanninghe kan nyet groot ghenoegh syn.
 15. Blyckt het eerste sogheheeten rapport laeghe cyfers te bevatten, neemt uwen soon dan terstondt van so eene slechte schole.

Ian Willems.

DER GEMOTORISEERDE "ERLKONIG".

Wer knättert so spät durch Nacht und Wind?
Es war der Vater mit seinem Kind,
Der Vater mit einem Sohne Fritz
Auf B.M.W. mit Duo-sitz.

-.-.-

Mein Sohn, was machst du so bang?
Siehst, Vater, du nicht den Bahnübergang?
Den Onbewachten in nebliger fern?
Sei ruhig, mein Sohn, ich habe eine Bosch-lantern.

-.-.-

Siehst, Vater, du den Schuppo denn nicht
Mit dem Buch in der Hand und dem strengen Gesicht?
Sei ruhig, mein Sohn, ich erkläre es dich später
Es hat ja nur 200 kubieke Zentimeter.

-.-.-

Und hinter ihn, Vater, kommt ein ander,
Ich höre es ganz deutlich, es ist ein Wandrer
Sei ruhig, mein Sohn, sei nicht so gehässig
Wir sind bei weitem mehr P.S. ig.

-.-.-

Mein Vater, mein Vater, ich hore ihn schon jolen
gleich wird es uns überholen
Denn er gibt schon doppeH gas
Hält dich fest, mein Sohn, sonst passiert uns etwas.

Sie erreichten als ersten das Gasthaus am Meer
Doch hinter den Vater der Sitz was leer.

P. Kamphuizen.

=====

DE IDEALE VOETBALLER bestaat niet, wel het

IDEAAL - PLAN " DE ZILVER LOOT"

voor jongeren van 15 t/m 20 jaar, ex-militairen t/m
23 jaar.

Zeer aantrekkelijke voorwaarden.

VAAR MEE EN SPAAR MEE bij de GEMEENTESPAARBANK, ARNHEM

=====

EERSTE AVOND, DEBATING - CLUB.

Na heel veel en lang gezwoeg is dan de debating-club
onder de naam Polyhymnia, tot start gekomen.

Toen de Praeses aan alle belangstellende senioren
een veelbelovend pamflet had uitgereikt, dat weliswaar
een politiek onderwerp aanroerde, maar hierdoor volgens
de praesesde anti-politici zeer zeker niet moet afschrik-
ken, daar vooral de moraal een belangrijke rol speelde,
begaven we ons allen met een van verwachting kloppend
hart, naar de leraarskamer, waar de zitting gehouden
werd.

De avond werd geopend door de Praeses, die de eerste avond zou leiden, met medewerking van de Heer van der Berg, die zich beschikbaar heeft willen stellen als discussieleider, iets wat door allen ter zeerste gewaardeerd wordt.

Robert had enige statuten voor zich, waarin stond, dat er een commissie moest komen, die belast zou zijn met de organisatie en leiding van de discussie-avonden, in het vervolg.

Zij werd als volgt samengesteld:

E. Clous	- president
H. Bax	- penningmeester
E.	- se retaresse.

Hierna ging de Praeses over tot zijn inleiding, betreffende het al eerder nader aangeduide onderwerp, n.l. de Panamerikaanse betrekkingen onderling.

Tot Roberts voordeel kan gezegd worden, dat hij zijn inleiding bijzonder goed geprepareerd had, maar m.i. was zijn onderwerp iets te gespecialiseerd, zodat niet iedereen het gevoel had, "er over mee te kunnen praten, maar met een open mond naar al dit nieuws zat te luisteren.

Toen na het theedrinken de eigenlijke discussie begon, was het dan ook meer een vraag- en antwoordspel tussen de leden en de inleider.

Er werd min of meer hetzelfde gezegd, als Robert ook zeide in zijn inleiding verkondigd had.

Hierdoor ontbrak het eigenlijke felle debat.

En Harpagos anēr Mēdos :

H. was een Medicus

Domitor Neptunus:

de echtgenoot van N (eig.:N, de bedwinger derZee)

Fidem dare:

'n trouwbelofte geven.

Cives eos tuebantur:

a. De burgers werden gedood

b. De burgers werden beschermd

c. De burgers beschermden zich

d. De burgers beschermden hen.

Leraar, bij een bijzonder slecht gemaakte proefvertaling
in 6a:

"Ik kan jullie nu geen makkelijke stukjes geven, zie je,
want die moet ik bewaren voor het eindexamen".

She was the first one I met,
and seemed to me so sweet.
How happy were we, you and I
when some times we could meet.

~.~.~

But once on a rainy day,
because that had to be,
we quarreled much, and since then
that luck was far from me.

~.~.~

Nevermore, it became so good,
however you were so sweet.
I guess, you'll my latest now
for still no one I can meet.

~.~.~

Jon Verduyn.

Onze school mag dan niet berekend zijn op het huidige aantal leerlingen, het is een ruim paradijs vergeleken bij de toestanden, die hier heersen op het gebied van hoger onderwijs. Ja, de toestanden, en dat geldt niet alleen voor het gebrek aan ruimte, maar even zeer voor het ontbreken van voldoende competente professoren en docenten, zijn zozeer uit de hand gelopen, dat zij aanleiding geven tot staking onder de studenten en grote koppen in de kranten.

In Wenen is, naast een technische en economische hogeschool, de grootste van de drie Oostenrijkse universiteiten gevestigd. (De andere zijn in Graz en Innsbrück.) Hij is gelegen aan de Dr Lueger-Ring in het centrum van de stad. Een kolossaal gebouw, in neo-klassieke stijl opgetrokken, dat op het eerste gezicht groot genoeg lijkt om de gehele bevolking van de stad Wenen te kunnen bevatten. Wanneer men er binnen gegaan is, wordt men evenwel snel van dit idee genezen. Een grote hall, binnenplaats, omzoomd met de borstbeelden van alle mogelijke en onmogelijke hoogleraren, en talloze monumentale trappen nemen het grootste gedeelte van de beschikbare ruimte in. De rest is opgedeeld tussen bureaux voor de administratie, college-zalen en universiteitsbibliotheek met de daaraan verbonden instituten.

Nu zouden er meer dan voldoende zalen voor de studenten overschieten, ware het niet dat hun aantal in de laatste jaren schrikbarend toegenomen was zonder dat daar een evenredige uitbreiding van de beschikbare ruimte aan beantwoordt. Op het ogenblik studeren van de ruim 32.000 studenten er ongeveer 20.000 aan de Weense universiteit, die op de helft van dit aantal berekend is. Het resultaat is dan ook, dat men, als een college om 9 uur begint, tenminste een half uur van te voren aanwezig moet zijn, wil men een plaats bemachtigen. Wie later is moet tussen de banken of in de vensterbanken plaats nemen, zelfs staanplaatsen worden niet versmaad! Iedere ochtend kan men omstreeks 9 uur in de buurt van de universiteit een even ongewoon als komisch schouwspel gadeslaan, als de medische studenten van een instituut in de stad zich haasten naar de collegezaal in het universiteits-

gebouw. Ik heb het niet gecontroleerd, maar beslist er worden wereldrecords op de korte afstand gebroken! Toch moeten velen nog teleurgesteld worden en in meerdere faculteiten worden dezelfde colleges 2 maal gegeven om alle belangstellenden tevreden te stellen. Bovendien (dit weet ik niet uit eigen ervaring, doch heb het van andere studenten vernomen) is in de natuurwetenschappelijke- en medische faculteiten het instrumentarium zo beneden peil, dat bepaalde proeven zelfs niet genomen kunnen worden. Dit brengt me tevens op een ander punt. Jullie krijgen, prettig of niet, al de lessen op de daarvoor vastgestelde uren van goede docenten, maar dat laat hier ook nog al eens te wensen over. (Ook dit is geen eigen ervaring, want voor Grieks doceert hier de wereldvermaarde Prof. A. Lesky). In de eerste plaats is tijdens de laatste wereldoorlog een menigte joodse hoogleraren door de Nazi's gedeporteerd en dat valt niet op eenmaal te herstellen. Verder is de salariering van wetenschapsmensen zo ontzettend slecht, dat velen liever emigreren dan voor zo'n honger loon te willen werken. Van de hoofdassistent voor Grieks vernam ik dat een wetenschappelijk ambtenaar hier de eerste 6 à 7 jaar van zijn loopbaan 2000 shilling (=f 300.-) verdient en dan opklimt tot 3000 shilling. De slechte sociale en medische verzorging was mede aanleiding, dat de studenten 2 dagen alle colleges geboycot hebben, moreel gesteund door hoogleraren en staf. Bij de heersende woningnood in Wenen, een gevolg van de oorlog, kan men onder de 500 shilling geen privé-kamer vinden en studentenhuizen, waar men goedkoop onderdak krijgt, zijn er bijna niet, hoewel er hard gebouwd wordt. Goedkope eetgelegenheden, zoals in de Nederlandse universiteitssteden, ontbreken. Beurzen of renteloze voorschotten worden slechts mondjesmaat toegekend, zodat ongeveer 70% van alle studenten naast hun studie nog moeten werken om aan de kost te komen. Voor alle studerenden is zegge en schrijve één arts aangesteld.

Met dit sombere verslag, maar zo in het oogspringende omstandigheden beschrijvend, heb ik willen aantonen, dat het in ons land nog niet zo slecht gesteld is met de onderwijssituatie, te meer als men in aanmerking neemt, dat de omstandigheden bij 't middelbaar onderwijs navenant zijn.

P. Sijpesteijn.

Wensink

Dansinstituut sinds 1850

Parkstraat 47

Tel. 26608

BALLET RITWIEK

MUZIEK

MODERNE DANSEN

hockey

tennis voetbal

Tafeltennis Volleybal

SPORTHUIS

WENT

Badminton Kamp. Schaatsen Athl.
art.

Sportkleding

SPORTHUIS *Went*

Gele Rijderspl. 23 Tel. 22126

Haas

HORLOGERIE

De Vakzaak sinds
1842

Koningstr. 53

Tel. 26602

Arnhem

Libo

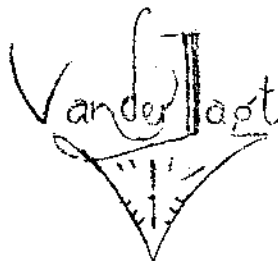
Leesbibliotheek

Kantoor-
school- en
schrijfbehoeften

Joh. de Wittl. 25

Arnhem

Tel. 25028

HORLOGERIE

Jansbinnensingel 8

Arnhem

Tel. 31890

Perry Sport

SPORTARTIKELEN

SPORTKLEDING voor
dames en heren

SPELLEN en SPEELGOED

Ketelstraat 35

Arnhem

Tel. 22774

ASSURANTIEBEDRIJF

Hulsewe

voor al Uw verzekeringen

van de wieg tot het graf

ONTHOUDT DIT !

GEERTS BOEKHUIS

Bakkerstraat 61 (dicht bij Palace Theater)

2e Hands schoolboeken

Grootste voorraad in Gelderland
Verkoop van nette (evt. herstelde)
exemplaren met coulante garantie
voor juiste druk
Inkoop tegen faire prijzen

UITGEVERS-RESTANTEN

Nieuwe boeken tegen sterk verlaagde
prijzen. Goede titels. Zeer geschikt
en voordelig als geschenk

2e Hands boeken

Zeer grote voorraad. Nagenoeg elke
tak van wetenschap, literatuur,
kunst, enz. vertegenwoordigd

ANTIQUARIAAT

Zeldzame, curieuze en antieke werken
Prenten en handschriften
Inkoop, verkoop en taxatie

V R I J E N T R E E